

SODBA MAKSIMOVICH

SVET EVROPE

TRETJI ODDELEK

pritožba št. 31675/05

SODBA

STRASBOURG

1. februar 2011

Ta sodba je dokončna po drugem odstavku 44. člena konvencije. Mogoči so uredniški popravki.

4 MAKSIMOVICH proti SLOVENIJI (št. 2) SODBA

MAKSIMOVICH proti SLOVENIJI (št. 2) SODBA 1

V zadevi Maksimovič proti Sloveniji (št. 2)

je Evropsko sodišče za človekove pravice (tretji oddelek) na zasedanju senata v sestavi:

Josep Casadevall, *predsednik*,

Elisabet Fura,

Corneliu Bîrsan,

Boštjan M. Zupančič,

Ineta Ziemeles,

Luis López Guerra,

Ann Power, *sodniki*,

in Marialena Tsirli, *namestnica sodnega tajnika oddelka*,

po razpravi za zaprtimi vrati 11. januarja 2011

izreklo to sodbo, ki je bila sprejeta istega dne:

POSTOPEK

1. Zadeva se je začela s pritožbo (št. 31675/05) proti Republiki Sloveniji, ki jo je na podlagi 34. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: konvencija) pri Evropskem sodišču za človekove pravice 18. avgusta 2005 vložil slovenski državljani Stojan Maksimovič (v nadaljnjem besedilu: pritožnik).

2. Pritožnika je zastopal Z. Lipej, odvetnik iz Medvod. Slovensko vlado (v nadaljnjem besedilu: vlada) je zastopal njen zastopnik.

3. Pritožnik je na podlagi prvega odstavka 6. člena konvencije trdil, da je postopek pred domačim sodiščem, v katerem je bil stranka v postopku, trajal predolgo.

Vsebinsko se je pritožil tudi zaradi pomanjkanja učinkovitega notranjopravnega

sredstva v zvezi s predolгим trajanjem postopkov (13. člen konvencije).

4. 20. februarja 2009 se je Sodišče odločilo, da bo vlado obvestilo o pritožbah glede trajanja postopkov in pomanjkanja pravnih sredstev v zvezi z njimi. Po prvem odstavku 29. člena konvencije je odločilo, da se bo hkrati odločalo o sprejemljivosti in utemeljenosti pritožbe.

DEJSTVA

5. Pritožnik je bil rojen leta 1969 in živi v Kranju.

6. 29. marca 2002 je pritožnik pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani začel pravdni postopek proti Zavarovalnici Triglav z zahtevo za odškodnino za poškodbe, ki jih je utrpel v avtomobilski nesreči.

7. Med 30. majem 2002 in 14. marcem 2003 je pritožnik vložil trinajst pripravljalnih vlog.

8. 14. januarja 2003 je bila opravljena prva obravnava.

9. Med 11. februarjem 2003 in 8. majem 2003 so bile opravljene tri obravnave.

10. 12. maja 2003 je pritožnik vložil pripravljeno vlogo.

11. Med 19. junijem 2003 in 18. decembrom 2003 so bile opravljene še tri obravnave. Na zadnji od teh treh obravnav je sodišče prve stopnje imenovalo izvedenca za cestni promet in zadevo preložilo za nedoločen čas.

12. 7. oktobra 2004 je pritožnik prosil sodišče, naj določi datum obravnave.

13. 15. februarja 2005 je izvedenec predložil svoje mnenje.

14. Med 10. marcem 2005 in 19. aprilom 2005 je pritožnik vložil tri pripravljene vloge.

15. Med 14. septembrom 2005 in 23. novembrom 2005 so bile opravljene tri obravnave.

16. Med 13. marcem 2006 in 4. aprilom 2006 je pritožnik vložil tri pripravljene vloge.

17. 29. januarja 2007 je bila opravljena obravnava.

18. Pritožnik je vložil pripravljene vloge 12. in 20. februarja 2007.

19. Na zadnji obravnavi, ki je bila 19. marca 2007, sta stranki sklenili poravnavo in postopek se je končal.

PRAVO

I. OČITANA KRŠITEV PRVEGA ODSTAVKA 6. ČLENA IN 13. ČLENA KONVENCIJE

20. Pritožnik se je pritožil zaradi predolgega trajanja postopkov. Skliceval se je na prvi odstavek 6. člena konvencije, ki se glasi:

“Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih ... v razumnem roku odloča ... sodišče ...”

21. Vsebinsko se je pritožnik tudi pritožil, da so bila razpoložljiva pravna sredstva zoper predolgo trajne postopke v Sloveniji neučinkovita. 13. člen konvencije se glasi:

“Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, ki jih priznava ta konvencija, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi, če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti.”

A. Sprejemljivost

22. Vlada se je sklicevala, da notranjepravna sredstva niso bila izčrpana.

23. Pritožnik je to trditev izpodbijal, sklicujoč se, da razpoložljiva pravna sredstva niso bila učinkovita.

24. Sodišče ugotavlja, da je ta pritožba podobna zadevi *Maksimovič proti Sloveniji* (št. 28662/05, 22. junij 2010). V tej zadevi je Sodišče zavrnilo izpodbijanje vlade glede neizčrpanja notranjepravnih sredstev, ker je ugotovilo, da so bila pravna sredstva, ki so bila na voljo pritožniku, neučinkovita (prav tam, 21.–24. točka).

25. V tej konkretni zadevi Sodišče ugotavlja, da vlada ni predložila nobenih prepričljivih argumentov, zaradi katerih bi morale Sodišče to zadevo obravnavati drugače kot v zgoraj navedenem primeru.

26. Sodišče prav tako ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v smislu tretjega odstavka 35. člena konvencije. Niti ni nesprejemljiva iz kakršnih koli drugih razlogov. Zaradi tega je treba ugotoviti, da je sprejemljiva.

B. Utemeljenost

1. Prvi odstavek 6. člena

27. Obdobje, ki ga je treba upoštevati, se je začelo 29. marca 2002, na dan, ko je pritožnik začel postopek pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani, in končalo 19. marca 2007, na dan, ko sta stranki dosegli poravnavo. Torej je na eni stopnji sodišča trajalo skoraj 5 let.

28. Sodišče ponovno poudarja, da je treba razumno trajanje postopka presojati glede na okoliščine primera in s sklicevanjem na ta merila: zapletenost zadeve ter ravnanje pritožnika in ustreznih organov oblasti, pa tudi, kakšno je bilo tveganje za pritožnika v sporu (glej med drugimi organi oblasti *Frydlender proti Franciji* [GC], št. 30979/96, 43. točka, ESČP 2000-VII).

29. Sodišče je po pregledu vsega gradiva, ki mu je bilo predloženo, in ob upoštevanju svoje sodne prakse glede zadeve ugotovilo, da je bilo v konkretni zadevi trajanje postopkov predolgo in zahteva po "razumnem roku" ni bila izpolnjena.

30. Zaradi tega je bil kršen prvi odstavek 6. člena.

2. 13. člen

31. Sodišče ponovno poudarja, da 13. člen zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred nacionalnim organom oblasti za očitano kršitev zahteve po prvem odstavku 6. člena, da se zadeva obravnava v razumnem roku (glej *Kudła proti Poljski* [GC], št. 30210/96, 156. točka, ESČP 2000-XI). Glede na svoje ugotovitve v zvezi z izčrpanjem notranjepravnih sredstev (glej 14.–16. točko zgoraj) in ob upoštevanju dejstva, da so bile trditve vlade zavrnjene že v zadevi *Maksimovič proti Sloveniji* (navedeno zgoraj, 29. in 30. točka), Sodišče ugotavlja, da je bil v tej zadevi kršen 13. člen zaradi pomanjkanja pravnega sredstva v notranji zakonodaji, s katerim bi pritožnik lahko pridobil odločitev sodišča, ki bi potrdila njegovo pravico do obravnave njegove zadeve v razumnem roku, kot to določa prvi odstavek 6. člena.

II. UPORABA 41. ČLENA KONVENCIJE

32. 41. člen konvencije določa:

"Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitve konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje."

A. Škoda

33. Pritožnik je zahteval 9.500 EUR za nepremoženjsko škodo.

34. Vlada je zahtevku oporekala.

35. Sodišče meni, da je pritožnik utrpel nematerialno škodo. Po načelu pravičnosti mu na tej podlagi prisoja 4.000 EUR.

B. Stroški

36. Pritožnik je zahteval tudi 1.043,23 EUR za stroške, ki so nastali v postopkih pred Sodiščem.

37. Vlada o zahtevi pritožnika ni izrazila mnenja.

38. Sodišče ugotavlja, da pritožnik ni specificiral ali razložil svojih zahtev, čeprav ga je opomnilo glede pogojev v zvezi z zahtevo za pravično zadoščenje, ki jih določa 60. člen Poslovnika Sodišča,. Zaradi tega Sodišče na tej podlagi ne prisoja ničesar.

C. Zamudne obresti

39. Po mnenju Sodišča je primerno, da zamudne obresti temeljijo na mejni posojilni obrestni meri Evropske centralne banke, tej pa se dodajo tri odstotne točke.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE SOGLASNO:

1. *razglaša*, da je pritožba sprejemljiva;
2. *razsoja*, da je bil kršen prvi odstavek 6. člena konvencije;
3. *razsoja*, da je bil kršen 13. člen konvencije;
4. *razsoja*,
 - a) da mora tožena država pritožniku v treh mesecih od dne, ko postane sodba v skladu z drugim odstavkom 44. člena konvencije dokončna, plačati 4.000 EUR (štiri tisoč evrov), zvišano za morebitni davek, za nepremoženjsko škodo;
 - b) da se na navedeni znesek od dneva, ko poteče navedeni rok treh mesecev, do plačila obračunajo linearne obresti po stopnji, ki je enaka mejni posojilni obrestni meri Evropske centralne banke, za vse zamujeno obdobje z dodanimi tremi odstotnimi točkami;
5. *zavrača* preostali del zahtevka pritožnika za pravično zadoščenje.

Sestavljeno v angleškem jeziku in uradno poslano 1. februarja 2011 v skladu z drugim in tretjim odstavkom 77. člena Poslovnika Sodišča.

Marialena Tsirli Josep Casadevall
namestnica sodnega tajnika predsednik